GAZETA LWOWSKA.

W Poniedziałek **Nro. 24.** 27. Lutego 1826.

WIADOMOŚCI KRAIOWE.

— *Z Wiédnia d.* 16. *Lutego.* —

W d. 1. Marca b. r. o godzinie 10 rano, przedsięwzięte będzie szósté losowanie pożyczki z roku 1820, 20,000,800 ZR. M. K. wynoszącéy, w mieyscu do tego przeznaczoném, przy ulicy *Singerstrasse*, w klastorze Franciszkanów, a to podług planu ciągnienia, z zachowaniem ogłoszonych w d. 20. Stycznia 1821 r. formalności losowania.

Rezultat tego losowania będzie niezwłocznie drukiem ogłoszony, i wypłaty przypadaiące podług planu losowania, rozpoczną się w d. 1szym Czerwca b. r. w C. K. uniwersalnéy Stanu, banku i długów Kassie i w domu M. A. Rothszylda Synów w Frankforcie nad Menem za zwrotem wyciągnionych obligacyy długu.

Z Preszburga donoszą: »Obrady względem wychowania publicznego, rozpoczęte na 49tém posiedzeniu, zostały na 50tém posiedzieniu Seymowém w d. 7. t. m. ukończone, i Izbie Magnatów przesłane, która uczyniwszy postrzeżenia swoie względem punktu dotyczącego się urzędowego stosunku Król: Węgierskiéy Kamery Nadworney, przesłała takowe na powrót Stanom. Po odczytaniu tych postrzeżeń i przeznaczeniu onych do dyktatury, rozpoczęto wprawdzie obrady nad środkami prawnemi ku wsparciu Węgierskiego ięzyka i literatury, atoli z powodu odstąpienia tego w odpisie na cyrkularnych posiedzeniach wypracowanego proiektu, przerwano takowe obrady i na nowo do dyktatury odesłano. Poczém wzięto pod rozpoznanie punkta tyczące się wypuszczenia dóbr Korony naywięcéy ofiaruiącym, tudzież bezimiennych oskarżeń i takowemi trudniono się w d. 8. na pięćdziesiętém pierwszém posiedzeniu.«

Daléy mowi taż Gazeta: »Z mężów, którzy podług swego publicznego charakteru byli powołani należeć do narad teraźnieyszego Seymu, takowe swém światłem i doyrzałém doświadczeniem wspierać, wydarła śmierć Oyczyznie i ich krewnym iednego dnia i w kilku godzinach dwóch, którzy nabyli prawa do poważenia i miłości swoich współczesnych. Dnia 8. b. m. rano o godzinie 9. umarł P. Józef Klobusiczky, C. K. Podkomorzy, rzeczywisty tayny Radca, Kawaler W. Krzyża Austr. Ces. orderu Leopolda i Starosta Borsodorskiego Komitatu, w 71 roku życia swoiego; a o godzinie 12 w południe, P. Zygmunt Szögyényi, Komandor Król: Węgierskiego orderu Szczepana i drugi Król: Węgierski Wice-Kanclerz, w 51 roku swoiego czynnego i pełnego zasług życia, żałowany od wszystkich, którzy tego rzadkich cnot i charakteru Polityka, niebawem przed tém sprawuiącego Urząd Król. Zastępcy w rzeczach Sądowych, bliżey znali.

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

Brazyliia.

W Londynie odebrano wiadomości z Rio de Janeiro do d. 6. Grudnia dochodzące: »Cesarzowa Jeymość Brazyliyska powiła szczęśliwie Xięcia. Wice-Konzul Duński w Rio de Janeiro pisał pod d. 6. Grudnia: »Odebrałem od Wice-Hrabiego de Santo Amaro następuiące urzędowe uwiadomienie: »Cesarz Jegomość Brazyliyski rozkazał uzbroić siłę morską, maiącą blokować porty należące do Rządu i prowincyy nad rzéką la Plata.« — Inne listy donoszą, że wszystkim obcym Konzulom w Rio de Janeiro podobne uwiadomienie zostało doręczone, z dodatkiem, że eskadra Brazyliyska otrzymała rozkaz zabierać wszystkie neutralne okręty, któreby chciały do wyżéy namienionych portów zawiiać. Okręt pod banderą republikańską Buenos-Ayreską, który właśnie stał w porcie Rio de Janeiro, został tegoż samego dnia zabrany.

Portugaliia.

Cesarz i Król dał jeneralny pardon wszystkim woyskowym, którzy od 1815 r. chorągwie swoie opuścili.

W d. 13. Stycznia wszystek lud miasta Lizbony wyszedł do portu dla pozdrowienia trzech okrętów z Rio de Janeiro, iako pierwszych, które pod banderą Brazyliyską zawiiaią.

Wielka Brytaniia i Irlandyia.

Obiedwie Izby Parlamentu zebrały się w d. 2. Lutego, aby, iak zwyczaynie głosować na adres odpowiadaiący na Mowę Królewską. Lord Verulam przełożył ten adres w Izbie Wyższey, a Lord Schefield takowy popierał. Przekonali

)(

się, że Mowa Króla iest zaspokaiaiąca i oświadczyli, iż stan kraiu nie może sprawiać żadney obawy.

Lord King przekładał odmianę w proiekcie do adressu. Twierdził, że Ministrowie są po części winni niepomyślności handlu w ostatnich czasach, zaś bardziey błędny systemat, podług którego urządzony iest bank w Anglii i postępowanie banku. Ministrowie prawnem upoważnieniem banku do wydania assygnat na 1 i 2 funty szter: zbłądzili; sam bank od lat piędziesiąt pomnażał tylko każdy zawikłany stan pieniężny w kraiu, iak tylko massę będących w obiegu papierów od 1823 z 17 do 20,800,000 funt. szt. podniósł. Bezwątpienia pierwszy Lord Izby Skarbowey, Lord Liverpool, chciał sprawdzić działania banku, atoli ten był dlań przeważnym i nie mógł tego podiąć. Nakoniec zapytał się Lord King, czyli Ministrowie zechcą przełożyć odmianę w ustawach na wprowadzenie zboża, a co, ponieważ te ustawy sprzeciwiaią się prawdziwey korzyści kraiu, wnosi.

Lord Liverpool przełożył, co następuie, iako zamiar Rządu: »Wszystkie assygnaty na ieden i dwa funty szter., nawet assygnaty bankowe powinny być z obiegu wyciągnięte. Rząd otrzyma zezwolenie banku, zaprowadzić na prowincyi banki z nieograniczoną liczbą wspólników (*Associés*.) Oprócz tego będzie bank wezwany, nawet na prowincyiach zaprowadzić banki, któreby z nim były w związku i pod iego zostawały dozorem. Bezwątpienia wielkie są przytem trudności do pokonania, które późniey będą pod rozwagę wzięte. Co się dotycze ustaw zbożowych, tedy Rząd nie ma zamiaru w ciągu teraźnieyszego posiedzenia uczynić przełożenie, chociaż prędzey lub poźniey te ustawy muszą być rozpoznane. Co się zaś tycze zboża z Kanady, tedy zastrzega sobie Rząd zrobić w tey mierze wniosek.

W Izbie Niższey przełożył P. Wortley proiekt do adressu odpowiednego na Mowę Królewską, P. Greeme popierał takowy.

Przeciwnie zaś P. Brougham sądził, że Mowa Królewska lekko dotknęła złe finansowe kraiu, które, według iego zdania, powszechney, chociaż nie na tym stopniu, iakiego doydzie, stanęło. Z resztą ku iego wielkiey radości dowodzi położenie kraiu i handlu w ogólnosci, że nieszczęście to, nie należy przypisywać środkom przez Rząd względnie handlu przedsięwziętym, lecz przesadnemu przemyślnictwu. P. Brougham ganił daley niebezpieczny wpływ banku na stosunki własności i położenie handlu.

Po obronie P. Robinson, Kanclerza Izby Skarbowey, Rządu, przeciwko zarzutom P. Broughama i oświadczeniu się iego względem zamierzoney odmiany zgodnie z Lordem Liverpoolem, został proiekt do adresu od Izby przyięty.

Według poźnieyszych wiadomości z Londynu z d. 4. Lutego przystał bank na przełożenie uczynione mu od Rządu.

Francyia.

Monitor z d. 7. t. m. zawiera rozporządzenie Królewskie z d. 5go, mocą którego począwszy od d. 1. Lipca 1826, dozwolone iest wprowadzenie żywności i towarów kupieckich tak na obcych, iak i kraiowych okrętach do obiedwóch wysp Martyniki i Guadalupy, atoli tylko do portów: Pierre Fort Royal i Trinité w Martynice, a w Guadalupie do portów Basse-Terre i Pointe a Pitre. Od żywności i artykułów handlowych w załączoney tabelli wykazanych przy wprowadzaniu onych z obcych kraiów płaci się należytości w wspomnioney tabelli wytknięte bez różnicy bandery. Artykuły handlowe tegosamego gatunku wprowadzane z Francyi na okretach Francuzkich płacą tylko 5 centymów od 100 kilogramów. Wszystkie inne opłaty istnieiącę do d. 1. Lipca, zaniesione będą w tych obiedwóch osadach od tego czasu.

Monitor z d. 9. Lutego zawiera rozporządzenie Króla, które ogłasza traktat żeglugi zawarty między Francyią a Angliią wraz z artykułami dodatkowemi, i nakazuie takowy w zbiorze ustaw umieścić i wykonać.

Margrabia Lally Tolendal podał na posiedzeniu Izby Parów z d. 8. Lutego imieniem Kommissyi, na ostatniem posiedzeniu mianowaney, proiekt adressu odpowiadaiący na Mowę z Tronu. Przełożony adres został natychmiast w biorach rozpoznany i przyięty. Takowy podany zostanie Królowi, iak zwyczaynie przez wielką deputacyią, złożoną z bióra Izby, wielkiego Referendarza i dwudziestu przez losy wybranych Parów.

Zjednoczone Niderlandy.

Z Hagi donoszą pod d. 30. Stycznia: »W dniu 8. Października ogłoszono w Paramaribo, w osadzie Niderlandzkiey Surinam, uchwałę Królewską względem środków do utłumienia handlu niewolnikami. Uchwała ta zawiera między innemi, że ci, którzy w osadach Zachodnio-Indyyskich i posiadłościach Niderlandczyków staną się winnymi przestępstw uchwałą z d. 17. Września 1818 obiętych, maią być skazani na karę 10000 Złt. Nid., pietnastoletnie więzienie i uznani za pozbawionych czci. Okręty użyte do tego zakazanego handlu powinny być zabrane.«

Niemcy.

W d. 26. Stycznia odprawiło się w Frankforcie pierwsze tegoroczne posiedzenie Związku Niemieckiego.

Szambelan Xięcia Oldenburgskiego, Baron Beaulieu Marconnay wyiechał w d. 29. Stycznia z Oldenburga do Petersburga, aby Cesarzowi Mikołajowi I. imieniem Dworu Oldenburgskiego złożył życzenia do iego wstąpienia na tron.

Deputacyia obiedwóch Izb Stanów Hanowerskich miała w d. 1. t. m. zaszczyt być na posłuchaniu prywatnem u Jeneralnego Gubernatora, Xięcia Cambridge i mieć do niego mowę, na którą Jeneralny Gubernator raczył odpowiedzieć.

Prussy.

Minister Stanu i wyższy Prezydent Ingersleben w Koblenc ogłosił, że N. Król Pruski mocą reskryptu Gabinetowego z d. 31. z. m. postanowił, iż w mieysce dwóch Konsystorzy, które dotąd istniały w Koblenc i w Kolonii, teraz ieden tylko w mieście Koblenc dla wszystkich prowincyy Nadreńskich pod berłem Pruskim zostaiących znaydować się będzie; oprócz tego utworzone będzie w tém mieście prowincyialne Kollegium szkolne, które wszystkiemi Instytutami szkolnemi w tych prowincyiach ma rozporządzać.

Królestwo Polskie.

— *Z Warszawy d.* 17. *Lutego.* —

Z Bożey Łaski
M y M i k o ł a y I.
Cesarz Wszech Rossyi, Król Polski
etc. etc. etc.

Zapatrzywszy się na artykuły 120 i 123 Ustawy Konstytucyiney Naszego Królestwa Polskiego, iakoteż na uchwałę Namiestnika Naszego z dnia 15. Maia 1816, obeymuiącą organizacyię Rad Woiewódzkich.

Chcąc z iedney strony utrzymać wiernych poddanych Naszych rzeczonego Królestwa przy używaniu swobód, które im przez wiekopomnéy pamięci dostoynego Brata i Poprzednika Naszego Cesarza i Króla Jmci Alexandra I. nadane zostały; pragnąc oraz z drugiey, ażeby prawidła w téy mierze przepisane zachowywanemi były; postanowiliśmy i stanowiemy co następuie:

Art. 1. Namiestnik Nasz zwoła niezwłocznie na mocy ninieyszego szczególnego upoważnienia, które mu w tym celu udzielamy, Seymiki i Zgromadzenia Gminne w mieyscach i czasach przez niegoż maiących bydź wskazanymi, w listach zwołuiących, które też i trwanie wspomnionych zgromadzeń oznaczą.

Art. 2. Zgromadzenia te zaymą się wyłącznie odnowieniem trzeciey części Członków Izby Poselskiéy, wychodzących podług kolei oznaczonych losem na Seymie roku 1818, oraz zastąpieniem tych z pomiędzy rzeczonych Członków, którychby mieysca przez zeyście zawakowały, lub za wakuiące miały bydź uważanemi, stosownie do przepisów Ustawy Konstytucyynéy i Statutu organicznego o Reprezentacyi narodowey z dnia 1. Grudnia (19. Listopada) 1815 roku. Zaymą się także odnowieniem Rad woiewódzkich wedle uchwały Namiestnika Naszego z dnia 15. Maia 1816; niemniéy ułożeniem list Kandydatów na Urzędy administracyyne i Sędziowskie podług przepisów obiętych artykułami 64, 65, 66, 67 wspomnionego Statutu organicznego.

Art. 3. Namiestnik Nasz zostaie upoważnionym ninieyszém do mianowania Marszałków teraźnieyszych Seymików i Zgromadzeń Gminnych.

Art. 4. Namiestnik Nasz ściśle trzymać się będzie rozporządzeń zawartych w artykułach 33 i 34 wzmiankowanego Statutu organicznego, w tém co się tycze oznaczenia czasu zebrania się Seymików i Zgromadzeń Gminnych.

Art. 5. Wykonanie ninieyszego postanowienia, które w Dzienniku praw umieszczoném bydź ma, Namiestnikowi Naszemu polecamy.

Dań w Petersburgu dnia 12/24. Stycznia roku Pańskiego 1826, a Panowania Naszego pierwszego.

(Podp.) M i k o ł a y.

Minister Spraw Wewnętrznych
(Podp.) T. Mostowski.

Rossyia.

— *Z Petersburga d.* 19. *Stycznia v. s.* —

Reskrypt N. Cesarza Jmci do Jenerała Porucznika Roth 1go, dowódcy 3go korpusu piechoty.

»Gorliwość i sprężystość, iakiéy WPan dałeś dowody przy ściganiu i zwalczeniu buntowników pułku Czernichowskiego piechoty, ziednały mu Nasze zadowolenie.« W skutku tego mianowaliśmy go Kawalerem orderu S. Alexandra Newskiego, którego ozdoby znaydziesz WPan do niniejszego dołączone.

Zostaię mu przychylny
(Podp.) M i k o ł a y.

— *Z Petersburga* 23. *Stycznia v. s.* —

Donoszą z Taganrogu że d. 29. Grudnia (17. Stycznia) po odbytém wielkiem żałobnem nabożeństwie, wyprowadzono Zwłoki wiekopomnéy pamięci Cesarza i Króla Alexandra I. do Petersburga. Mowę żałobną miał przewielebny Biskup Ekatarynosławski, i processyia wyszła z Cerkwi o godzinie 8 rano. Rozpoczynali orszak Deputowani miast Taganrogu, Rostowa i Maryanpolu, tudzież Urzędnicy rozmaici. 6 Jenerałów niosło na axamitnych węzgłowiach znaki orderów. Karawan otaczało 8 Adjutantów Cesarskich, a za Zwłokami postępowali Jenerał-Adjutanci i osoby

należące do dworu N. Cesarzowey, w żałobnych płaszczach. Następowało woysko, a lud pogrążony w naydotkliwszym smutku, w mnogiey liczbie zebrany, towarzyszył smutnemu obrzędowi.—« Mieszkańcy Taganrogu wszelkich klas i wieku, odprowadzili Zwłoki dobroczynnego Monarchy o 20 west; trudno opisać boleści i smutku iakiemi w tey chwili byli przyięci. — Jenerał Adjutant Hrabia Orłow Denisów, prowadzi Zwłoki N. Pana do Petersburga.

Turcyia.

Dostrzegacz Austryiacki pod napisem: »*Z Wiednia d. 17. Lutego*« umieścił:

Ostatnie poczta z Konstantynopola z d. 25. Stycznia nie przyniosła nic nowego z teatru woyny.

Nowy Król. Angielski Poseł przy W. Porcie, P. Strafford Kanning, który w d. 12. Stycznia zawinął do Smyrny na Król. liniowym okręcie Revenge, dowodzonym przez Wice-Admirała Sir Harry Burrard Neale, pod zasłoną fregaty i dwóch korwet, opuścił w d. 15. tamteyszą zatokę, udał się do Dardenellów, z kąd zamyślał płynąć do Konstantynopola na okręcie przewozowym.

Wiadomość o wstąpieniu na Tron Cesarza Jegomości Mikołaja, odebrał P. Minciaky Ces. Rossyyski Sprawuiący interesa przy W. Porcie w d. 15. Stycznia, przez gońca z Petersburga, poczém w d. 20. t. m. bawiący poddani Rossyyscy w Konstantynopolu wezwani zostali do złożenia przysięgi.

Skargi żeglarzy na rabunek i okrucieństwo Greckich rozboyników morskich, żadney banderze i narodowi nieprzepuszczaiących codziennie staią się powszechnieyszemi i więcey nalegaiącemi. Tak zwany Rząd w Napoli-di-Romania ni ma siły ni chęci zaradzić sprawiedliwym użalaniom na te bezprawia, i iedyny środek, pozostaie w własnych siłach naleść obronę przeciwko tym Pirotom lub ziednać sobie zadosyćuczynienie. Sam ten Rząd dopuszcza się naysamowładnieyszego ucisku poddanych i Ajentów Mocarstw Europeyskich, którzy handluią lub przebywaią na wyspach archipelagu pod iego władzą zostaiącemi. Na naymocnieysze przełożenia i zażalenia owych Ajentów albo nic nieodpowiada i nic nieczyni w tey mierze, lub też daie odpowiedź przeciwną w tonie nadętym, iakto spotkało niedawno Wice-Konzula Angielskiego na wyspie Santorin, uskarzaiącego się na podwyższenie należytości myta przez Władze Greckie.

Podług doniesienia C. K. Wice-Konzula na tey samey wyspie, oprócz tego, wszyscy Ajenci Konzularni na wyspie Santorin, zmuszeni zostali zapłacić osobistego podatku po 1000 piastrów władzom tamteyszym, i opieranie się ich z szyderstwem odrzucono.

Wiadomość o wyprawie Ibrahima Baszy w okolicę Salony, doniesiona z ostatniey poczty z Konstantynopola (z d. 10. Stycznia) potwierdzaią Greckі gazety, które od owego czasu odebraliśmy. Gazeta powszechna Grecka wychodząca w Napoli-di-Romania z d. 23. Grudnia zawiera w tey mierze następuiące doniesienie:

»Korpus Suliotów stoiący w Salonie, otrzymał przed kilku dniami rozkaz od Rządu ciągnąć na pomoc Messolundze. Jenerałowie uchwalili na radzie woienney, aby Jenerał Georgius D. Draho pozostał ze swoim korpusem dla obrony prowincyi i miasta; Jenerałowie Kosta Botzari, J. Daugli wyruszyli w d. 5. Grudnia na mieysce swego przeznaczenia. Atoli zaledwie doszli do Lidoriki, gdy odebrali wiadomość, że 22 okrętów nieprzyiacielskich ukazało się w Scala di Salona, i że Arabowie wylądowali. Jenerał Draho i iego towarzysze dowiedziawszy się o wylądowaniu poszli natychmiast przeciwko nieprzyiacielowi i uderzyli nań ile byli w stanie. Atoli słabi przeciwko wielu, nie mogli nasi stoczyć bitwy; z tąd postanowili wedle możności bronić okolicy i utrzymywać się w twierdzy Salonie. Korpus nieprzyiacielski, blisko z 500 ludzi złożony posunął się aż ku Chrisso, cofnął się iednakże znowu niewszedłszy do wsi. Dnia 7. powrócili ci, którzy wyruszyli byli pod Mesolungę, i podczas gdy się gotowali uderzyć d. 8 rano na nieprzyiaciela, ten wsiadł znowu na okręty i odpłynął; poczém nasi udali się powtórnie ku Mesolundze. Podczas tego lądowania poczynił nieprzyiaciel szkody iednakże nie w ludziach. W Galaxadi w Scala di Salona i na innym brzegu zabrał i spalił więcey iak trzydzieści statków.«

»Podług naynowszych wiadomości, które Jenerał Draho otrzymał w Salonie, Sułtan rozgniewany na ucieczkę swoich woysk z Salony *) kazał ściąć Sultsa Kortsia i iego Syna.

---

*) Sciąga się to do opuszczenia Salony przez Turków w nocy z d. 6. na 7. Listopada r. z.

Przyp. Dostrz. Austr.

Redakcyia Jozefa Bensy; Druk Piotra Pillera.